

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 noiembrie 2019

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar a Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Zaharov Alexei xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.12.2017-30.11.2018;

Instanța de apel: 03.01.2019-12.02.2019;

Instanța de recurs: 20.05.2019-13.11.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 30 noiembrie 2018, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Zaharov Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217 alin. (2) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 90 (nouăzeci) ore;

- art. 290 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 (una sută patruzeci) ore;

- art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita o anumită activitate legate de administrarea, eliberarea și realizarea preparatelor medicamentoase pe termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 alin. (1) și art. 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani și 55 (cincizeci și cinci) zile închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de administrarea, eliberarea, realizarea preparatelor medicamentoase pe un termen de 3 (trei) ani.

Potrivit sentinței, cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 8190 lei, a fost respinsă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Zaharov Alexei, a păstrat la domiciliul său situat în xxxxx, mase vegetale uscate și grosier mărunțite și masă vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, în cantitate totală de 131,791 g care, la data de 01 septembrie 2017, în cadrul percheziției la domiciliu efectuate de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Leova au fost depistate și ridicate.

Tot el, pe parcursul anului 2017, pe terenul agricol situat în apropierea or. Iargara, ce aparține lui, a cultivat 302 plante de cannabis (câneapă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, care se atribuie la substanțele stupefiante, iar la 01 septembrie 2017, în cadrul percheziției efectuate de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Leova au fost depistate și ridicate.

Tot el, a păstrat la domiciliul său o grenadă defensivă de model „F-1”, care la 01 septembrie 2017, în cadrul percheziției la domiciliu efectuate de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Leova a fost depistată și ridicată.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2), art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 290 alin. (1) Cod penal.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să se încaseze suma de 8190 lei, din contul inculpatului în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea apelului, procurorul, bazându-se pe prevederile art. art. 227 alin. (1)-(4), art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală a menționat că sentința este neîntemeiată în partea ce ține de respingerea cererii de a încasa de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor.

La etapa urmăririi penale organul de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, a dispus efectuarea expertizelor judiciare în vederea administrării probatoriului pentru a stabili adevărul și circumstanțele cazului, și anume: raportul de expertiză nr. 34/12/3/2-R-297 din 11 septembrie 2017, în sumă de 1680 lei; raportul de expertiză nr. 34/12/3-R-292 din 07 septembrie 2017, în sumă de 1680 lei; raportul de expertiză nr. 34/12/3-R-293 din 07 septembrie 2017, în sumă de

1680 lei; raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-5571 din 07 noiembrie 2017, în sumă de 3150 lei.

Consideră procurorul că anume expertizele au servit drept probe concludente și pertinente pentru recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, iar la materialele cauzei au fost anexate actele respective, ce confirmă cheltuielile judiciare suportate de stat la efectuarea expertizelor judiciare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2019 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de apel și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

4.1. Respingând apelul, instanța de judecată a constatat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea cererii procurorului.

Instanța de apel, bazându-se pe prevederile art. 75 alin. (3) și (7) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, art. art. 227 alin. (1)–(3), 229 alin. (1)–(3) Cod de procedură penală, a menționat că instanța de fond întemeiat a argumentat refuzul privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, deoarece la momentul săvârșirii infracțiunii și suportării cheltuielilor judiciare, legate cu efectuarea expertizelor menționate, au fost în vigoare prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, în conformitate cu care plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Instanța de apel a notat, că la soluționarea chestiunii privind repartizarea cheltuielilor judiciare, instanța de judecată este în drept, dar nu este obligată, reieșind din starea materială la emiterea sentinței de condamnare, să-l oblige pe condamnat de a recupera cheltuielile judiciare suportate.

Mai mult, instanța de apel a făcut referire la principiul umanismului, referindu-se la starea materială a inculpatului, menționând că suma de 8190 lei nu poate fi încasată din contul inculpatului, fiind constatat că el nu este angajat în câmpul muncii, nu are un venit permanent sau careva bunuri.

5. Procurorul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să se încaseze de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 8190 lei.

În argumentarea recursului, invocând prevederile art. art. 227 alin. (1), (3), art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, procurorul a menționat că soluția instanței de apel privind respingerea solicitării de a încasa din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare contravine normelor procesual penale în vigoare.

Consideră procurorul că legislația procesual penală nu stipulează careva restricții de suportare a cheltuielilor judiciare de către inculpat legate de starea materială a acestuia, motiv din care, urma să oblige inculpatul să

recupereze cheltuielile judiciare suportate din contul statului.

Astfel, procurorul invocă că instanța de apel nu a îndeplinit cerințele legale stipulate în prevederile art. art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală, nu a indicat temeiurile care au dus la respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, iar acesta constituie temei de drept pentru declararea recursului ordinar în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanța de apel greșit a respins apelul acuzatorului de stat prin care acesta a solicitat casarea sentinței în partea prin care a fost respinsă cerința cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 8190 lei.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia menținerii sentinței în partea prin care prima instanță a dispus respingerea ca neîntemeiată a solicitării procurorului privind

încasarea în beneficiul statului din contul inculpatului a sumei de 8190 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin. (3) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

- 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;
- 2) cheltuielile de cazare;
- 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;
- 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. (3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a reținut, că rapoartele de expertiză efectuate pe cauză au fost dispuse prin ordonanțele organului de urmărire penală, în vederea stabilirii ce fel de substanțe reprezintă semințele și masa de culoare verde depistată în urma perchezițiilor, dacă acestea conțin sau nu compuși narcotici sau psihotropi și la ce categorie de substanțe se atribuie, precum și cantitatea

acestora. De asemenea s-a dispus și expertizarea cartușelor depistate în urma perchezițiilor, în vederea stabilirii tipului și modelului care aparțin și pentru ce arme sunt destinate.

Conform art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. În acest caz, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată este obligată să remită instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară materialele necesare efectuării expertizei judiciare.

Raportul de expertiză judiciară întocmit la cererea părților se prezintă de către parte organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată, se anexează la materialele cauzei penale și urmează a fi apreciat în coroborare cu alte probe.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele speței, Colegiul penal conchide că cheltuielile invocate în speță sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Urmează a fi menționat și faptul, că prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017 (publicată în Monitorul Oficial nr. 40-108 din 09 februarie 2018), alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, prin ce se atestă intenția legiuitorului de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului, însă în speță această prevedere legală nu este incidentă, deoarece infracțiunile imputate inculpatului au fost săvârșite și expertizele au fost înfăptuite până la introducerea acestor modificări.

Așadar, instanța de recurs atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că cheltuielile invocate în speță urmează a fi suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea categoriei substanțelor depistate în urma perchezițiilor, dacă acestea conțin sau nu compuși narcotici sau psihotropi și la ce categorie de substanțe se atribuie, precum și cantitatea acestora, sau în vederea stabilirii tipului și modelului cartușelor și pentru ce arme sunt destinate, reprezintă cheltuieli evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal de asemenea menționează, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar eroarea de drept invocată de către recurent prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a fost constatată la examinarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar a Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2019, în cauza penală în privința lui xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 decembrie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor